

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1022/2020
22.10.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Радмиле Драгичевић Дичић, председника већа, Радослава Петровића, Драгана Аћимовића, Биљане Синановић и Миролуба Томића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Драга Јокића, због кривичног дела полно узнемиравање из члана 182а. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног – адвоката Срђана Папића, поднетом против правноснажних пресуда Другог основног суда у Београду К број 112/20 од 04.03.2020. године и Вишег суда у Београду Кж1 број 267/20 од 26.05.2020. године, у седници већа одржаној дана 22. октобра 2020. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Драга Јокића – адвоката Срђана Папића, поднет против правноснажних пресуда Другог основног суда у Београду К број 112/20 од 04.03.2020. године и Вишег суда у Београду Кж1 број 267/20 од 26.05.2020. године.

Образложење

Пресудом Другог основног суда у Београду К број 112/20 од 04.03.2020. године, окривљени Драго Јокић, оглашен је кривим због извршења кривичног дела полно узнемиравање из члана 182а. став 2. у вези става 1. КЗ, за које дело је осуђен на казну затвора у трајању од 3 године. У ову казну, окривљеном је урачунато време проведено у притвору, почев од 22.07.2019. године, па до упућивања у Завод за извршење кривичних санкција.

Истом пресудом, на основу члана 264. став 4. ЗКП, окривљени је ослобођен плаћања трошкова кривичног поступка из члана 261. став 2. тачка 1) – 6) и тачка 9) ЗКП и паушала суду, а на основу члана 258. став 4. ЗКП, оштећена АА је ради остваривања имовинско-правног захтева упућена на парнични поступак.

Пресудом Вишег суда у Београду Кж1 број 267/20 од 26.05.2020. године, одбијене су као неосноване жалбе окривљеног Драга Јокића и његовог браниоца – адвоката Срђана Папића, а пресуда Другог основног суда у Београду К број 112/20 од 04.03.2020. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Драга Јокића – адвокат Срђан Папић, због „повреде закона на штету окривљеног“, не наводећи о којим повредама се конкретно ради, с тим што из образложења произилази да указује на битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев и преиначи побијане пресуде тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе, или да другостепену пресуду укине и предмет врати другостепеном суду на поновно поступање, уз истовремени захтев да се извршење правноснажне пресуде прекине до доношења одлуке о захтеву за заштиту законитости, те да о седници већа Врховног касационог суда буде обавештен бранилац окривљеног.

Врховни касациони суд доставио је примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, и у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, налазећи да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета, са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те након оцене навода изложених у захтеву, нашао:

Захтев је неоснован.

Неосновано се захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и с тим у вези истиче да су побијане пресуде засноване на доказу на коме се не могу заснивати – на исказу малолетне оштећене АА. С тим у вези, у захтеву се наводи да исказ оштећене није могао бити коришћен у поступку, с обзиром да се у току првостепеног поступка појавила сумња у погледу способности оштећене да у својству сведока учествује у поступку, обзиром да је судски вештак Драгана Мутезановић, која у претходном поступку извела психолошко вештачење оштећене, на главном претресу одржаном дана 08.10.2019. године изнела став да је оштећена способна да сведочи, након чега се на главном претресу одржаном дана 17.10.2019. године изјаснила да не зна да ли је оштећена способна да да исказ, а на главном претресу одржаном дана 04.03.2020. године не може експлицитно да се изјасни да ли је оштећена способна да учествује у судском поступку. Према наводима захтева, суд је засновао пресуду на исказу оштећене од 14.08.2019. године, када је саслушана у својству сведока у претходном поступку, пред Јавним тужиоцем а без присуства окривљеног, коме није пружена могућност да присуствује њеном саслушању, а на главном претресу одржаном дана 17.10.2019. године суд је отклонио извођење доказа саслушањем оштећене, обзиром да је оштећена била видно узнемирана и по оцени суда није била у стању да сведочи, те на који начин је према ставу браниоца повређено право окривљеног на одбрану, као и начело непосредности.

Изложене наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног, Врховни касациони суд оцењује неоснованим, обзиром да је бранилац окривљеног Драга Јокића – адвокат Срђан Папић истоветне наводе, садржане у захтеву за заштиту законитости, већ истицао и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, па како је другостепени суд оценио ове жалбене наводе неоснованим и за свој став - да је првостепени суд правилно поступио када је прочитао исказ малолетне оштећене из претходног поступка, имајући у виду одредбу члана 152. став 5. Закона о малолетним учиниоцима кривичних дела и кривичноправној заштити малолетних лица, и да се

стога првостепена пресуда не заснива на незаконитом доказу, изнео јасне и довољне разлоге на страни 4 став 2 образложења своје пресуде, које разлоге Врховни касациони суд у свему прихвата као правилне и у смислу члана 491. став 2. ЗКП на ове разлоге и упућује.

Надаље, према ставу браниоца, незаконите доказе представљају и потврда о привремено одузетим предметима ПС Вождовац од 22.07.2019. године и листинг позива и базне станице за број мобилног телефона ..., јер се „увидом у доказни материјал никако не може установити по одлуци ког органа су наведени докази прибављени“.

Како из првостепене пресуде јасно произилази да пресуда није заснована на наведеним доказима, већ на исказу малолетне оштећене и на налазу и мишљењу судског вештака Драгане Мутезановић, то су наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног и у овом делу оцењени неоснованим.

Најзад, као незаконит доказ, бранилац означава и записник о препознавању окривљеног, које је у претходном поступку обављено од стране оштећене. Међутим, како бранилац у захтеву не наводи због чега наведени записник представља незаконит доказ, то захтев у овом делу нема прописан садржај у смислу одредбе члана 484. ЗКП, па се Врховни касациони суд није упуштао у разматрање ових навода захтева.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости указује и на повреду одредаба члана 419. став 3. ЗКП, те на повреду одредаба члана 16. став 4. и 5. ЗКП па како наведене повреде не представљају законом дозвољене разлоге у смислу члана 485. став 4. ЗКП ни ове наводе захтева суд није разматрао.

Најзад, бранилац у захтеву указује и на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, а с тим у вези наводи да је у конкретном случају неправилна одлука суда и о изреченој кривичној санкцији, а суштински оспорава чињенице које су од утицаја на одлуку о висини кривичне санкције, што није дозвољен разлог у смислу члана 485. став 4. ЗКП, то захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног и у овом делу није разматран.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 491. став 1. и 2. ЗКП, донета је одлука као у изреци.

Записничар-саветник,
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија,
Радмила Драгичевић Дичић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић